

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Előfizetési árak:
Égész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadójának:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A. — Általános Tudósító-hirdetési osz. tálya Budapest.

NYilvter petítésora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Felhők elleni lövöldözés kérdéséhez.

Az összes hazai lapok között a »Muraköz« volt az első, amely br. Knezevich Viktor stridói birtokos tollából néhány évvel ezelőtt egy közleményben hívta fel a gazdák figyelmét a jégfelhők elleni védekezésre.

Akkor mosolyogva fogadták úgy br. Knezevich közleményét, valamint e lapok szerkesztőjének a kérdés tanulmányozása és a helyszínen tett megfigyelése után a jégfelhők elleni lövöldözéssel való védekezéssel irt szakzerű megjegyzéseit. Stridó vidék hegyi népe saját költségén csakhamar 7 lövöldözőst elkezdte. A stridóiak és a stayerek lövöldözése, vesztérhes felhők közeledése alkalmával Csáktornyaig elhallatszik. Amióta a felhőbe lönek, valamire való jégverésük sem a hegybelieknek, sem nekünk, akik nyugot felől kapjuk az orkánt és a jeget, nem volt. Most már Alsó-Lendván a földművelésügyi miniszterium is állított fel kísérleti állomásokat, Vasmegeye közönsége a megye nyugati határának egész vonalát tele rakja mozsarakkal, s a haza más vidékein is tesznek próbálványokat. Meg vagyunk róla győződve, hogy évek múlva oly mértékben el lesz terjedve a felhők elleni védekezés, akár a fillokszera, vagy a peronospóra elleni védekezés.

Lapunk egyik barátjától Stayerországból

a következő érdekes tudósítást vettük a felhők elleni lövöldözés sikereiről:

A Radkersburgi szőlőmvelési egyesület vezetője Bouvier Clotar ur, a jégverés elleni lövöldözés eredményéről egy terjedelmes jelentést terjesztett a szőlőmvelési-egyesület elé s ebben kiemeli, hogy a lövések általi sikeres védekezéssel már néhány év múltán olyan bő és kedvező adatokat gyűjtött, hogy ez ügyben ma már egészen biztosat állíthat, s a netáni kételyek teljesen eloszlathatók.

A jelentés kiemeli, hogy az idei többszörös zivatar alkalmából a lövöldözés hatásáról a legkedvezőbb véleményt nyilváníthatja. Az ottani lökerületben, valamint ennek szomszédos községeiben jég nem esett. — A múlt évben esett ugyan jég oly községekben is, hol lövöldözők voltak felállítva, de esett azért, mert a megejtett vizsgálat kiderítette, hogy a szükséges előírt intézkedéseket kellő időben, vagy egyáltalában megtenni elmulasztották. Mig más lökerületekben, hol a lövöldözőkellő kellő időben és kellő erővel teljesítették, attól teljesen mentve lettek. Különösen constatltnak állítja, hogy azon kerületekben, hol az előírt eljárást szorosan követték, a villámcsapások tetemesen csökkentek, s a zivatar is sokat vesztett erejéből. Az is észleltetett, hogy minden egyes lövés után az eső intenzívebb lett, de néhány másodperc után ismét megszűnt.

A fentiekkel összhangban San-Saloból (Olaszország) gróf Colaltó Octavio az egyesület

tel azt közölte, hogy ő maga 40, másokkal együtt pedig 100 lövöldözőt állított fel, melyek egymástól 1—1½ kilométer távolságban vannak. Ő maga 12 zivatar alkalmával 1200 kil. löport lövöldöztetett el, a mit azonban a gavallér olasz kormány kilónként 30 centért szolgáltat ki. (Mig az osztrák kormány, noha az előállítás költsége 14 krba kerül, ugyanannyiért 38 krt fizetett.)

Egy alkalommal — írja a nevezett gróf — három állomásnak nem volt löpora, ezen állomásokat és környékét el is verte a jég, mig a többi állomás, hol kellő időben és kellő erővel lövöldöztek, a jégképződést és a veszélyt magukról elhárították, s ezen lövöldözők egynemelyikén csak hó, egynemelyikén pedig csak eső esett.

A nemes gróf ezen közleményét az osztrák borterlemők örömmel üdvözölhetik annál is inkább, mert a lövöldözők felállítását Stayerország kezdte meg, tehát ez ügyben utóbb volt, így ennek elsőbbségi joga is őt illeti.

A czikk felemlíti még végül, hogy Bouvier ur Cilliben bizonyos Ungar nevű vállalkozóval javított lövegeket (Boller mit Piston und Schallrohr mit Hammer) készítetett, melyek gyors tüzelésre és a védekezésre nagyon alkalmasak.

Nem tudom, nálunk ismerik-e már ezen lövegeket? jó lenne velük kísérletezni.

TÁRCZA.

Távolból.

A fővárosnak kábitó zajában
El nem tudom felelni arcodat;
Tééd szívemnek minden dobbanása,
Tééd agyamban minden gondolat.

Akárhogy zúg fel a lárma itten,
Fülembe csendül hangod szüntelen;
Ahárhogy tolong a nép az utcán,
Csak téged lát könyves tekintetem.

Kik soha meg nem értenek, körülötted
Járnak, kelnek közömbös emberek,
És az az egy van messze, messze tőled,
Ki a világon legjobban szeret.

Oh, mások látnak színről színre téged,
Előttük lejt el édes alakod,
Hangod zenéjét hallják napról napra,
Mésés szeméd reájuk mosolyog.

De ők nem tudják, de ők meg nem értik,
Mily szép a sorsuk, milyen boldogok;
Hogy ott mért tündöklőbb a nap sugara,
S mért fényesebbek ott a csillagok!

Varsányi Gyula.

Rossz percekben.

Írta: Szomaházy István.

Kedves jó uram! Köszönet szíves soraiért, melyekből egy jó barát melegsége árad felém sok száz kilométernyi meszeségből. Ön gyöngéd és jó, ez kétségtelen. Finoman a szememre lobbantja, hogy nincs velem megelégedve, aggodalmas szemrehányásokkal illet, a miért az inspiráció költői hevént nem érzi mostanában a munkálataimban. Hanyatlom, Ön szerint s ihlet nélkül dolgozom. Boesássam meg az okozott fájdalmat, írja levelében, de ez a gyötrelm alig lesz hiábavaló. A tépelődés kitűnő kura s Ön elég kegyes azt hinni, hogy még nincs minden elveszve. Köszönet kedves uram, ezért a nemes vádrét, de én azt hiszem, hogy a dolog igazán nem áll a legjobban.

Itt válaszolok Önnek, a nyilvánosság színe előtt, mert a kérdés nincs minden érdek nélkül. Van benne néhány motívum, mely mindannyiunkat érdekel, írótak és publikumot egyaránt. És ha egy kevés melancholikus érzelmét hajlandó lesz inspiráció gyánánt elfogadni, ez a cikely valóban nem szükölködik ihletben.

Oh, kedves uram, milyen régen éreztük mi azt, amit Ön a szememre vet! Nincs mandatumom ahhoz, hogy ilyen kijelentéseket tegyek, de azt hiszem még mások is ilyenformán vannak azok közül, kik tollal és tintával keresik a kenyerüket.

Öszinte leszek Önhez, mert ez a legkevesebb, a mivel jóságáért tartozom.

Igen, uram, az inspiráció veszendőben van. Mi epigonok csak hírből ismerjük már az ihletet,

mely szentekké és rejtlemesekké tette a letűnt korszak poétáit. Hol van a mámor, a muzsa csókja? Furfangosan dolgozunk, költői hűv nélkül, sőt számításal, mint egy becsületes hivatalnok. Alig hevítlünk föl jobban, mint egy ambíziózus aranyműves, holott régen, hiszen tudja Ön a legendák-ból! . . . A poéták kerülték az embereket és falusi házakba, magányos malmokba bujtak, ha a muzsa közeledését érezték. Ott a természet szent öléen, csurgott ki szívükből a poézis, holott mi, istenem, mi? . . . Talán meghalnánk a dunaparti kioszk nélkül s elveszetteknek tekintjük azt a napot, amelyen egy kis francia kalap rózsaszín szalagja nem akadt az utunkba. A szegény muzsa pörül járt. Ma már csak a legámborabb gimnazisták hisznek benne, akik még a lant édes pöngését is készpénznek veszik . . .

Mindenki a hangulatról beszél, de hangulat voltaképen nincs is. Az életünk a Szilveszterjé ismert álarcosbáljaihoz hasonlít, hol szegényes Pierot-k, éhes Pierette-k sűrűnnek a fényes parketten, de a régi álarcosbálók könnyelmű szellem, pajkossága mindörökké oda van. Mindez közönséges és unalmas. A tarka jelmezek alatt egy becsületes tüzöltő szive dobog s a kopott dominókon belül szegény varróleányok unatkoznak. De a varróleányok is mennyire távol állanak ma már a Quartier Latin grizetteitől . . .

Milyen szegényes, kopott hangulatok azok, melyek a mi szívünket betöltik! Szinte kedvem volna azt mondani, hogy uraságotól levetett hangulatok, szín, változatosság és hevület nélkül. Annnyira éreztük ezt, hogy sokszor sirva szeretnénk fakadni, de a könyek, fájdalom, aligha segítenek a bajunkon.

Kérem a Muraközi Tanítókör tagjaihoz.

T. kartársak! A magyar tanítók háza, a főiskolákon tanuló fiaink internatusa nem hiu remény többé. Az ige testté lön! Ott áll az értékes 2 emeletes ház, melyben már a jelen iskolai évben 50—55 ifju hajlékot talál, a Szentkirályi-utczában — közel a főiskolákhoz — 472¹⁰/₁₀ ölnyi félig beépített telken, melynek vételára négyszögölenként 220 frt, összesen 103.638 frt. A vételt az Eötvös-alap orsz. tanító-egylet vezérferfiái eszközölték a miniszternek, mint az alap főfelügyelőjének, beleegyezésével. Köszönet, hála és dicsőség azon férfiaknak, a kik lelkes, kitartó fáradságukkal a magyar tanítóság ezen szép ábrándját megvalósították s vele sok jóra való családapa gondját és sok jóra való fiatal embernek a létért való küzdelmét megkönnyítették és célja elérésében segítettek.

De most már minden egyes magyar tanítónak becsületbeli kötelessége a tanítók háza fenntartásán és fölvirágztatásán közreműködni. A M. T. Háza céljának fenn tartására a ház bérjévédelme kevés, tehát új és biztos forrásokot kell nyitni annyival is inkább, mert az Eötvös-alap pénzét nem szabad rendelkezésétől teljesen elvonni. A vármegyei testületek és a járáskörök évi hozzájárulásán kívül alapítványokat is kell tennünk s e tekintetben a Muraközi Tanítókörnek sem szabad szegényszemre hátra maradnia. Az alapítvány gyűjtése folyik, de hogy ezen nagy és magaslat tanítói közös célhoz való rendes évi hozzájárulásunk is biztosítva legyen, mert a jövő közgyűlésünkön megajánlandó összegnek biztosnak is kell lennie, s így a magyar tanítók dicsőségéből a Muraközi Tanítókör is kivége a maga részét, semmi más nem szükséges, csakhogy az igen t. kartársak tagsági díj fizetési kötelezettségüknek a legpontosabban eleget tegyenek.

Igen tisztelt Tagtársak! Legyen tehát szabad önöket arra kérnem a nemes cél érdekében, hogy folyó tagsági díjaikat befizetni — és hátralékaikat f. évi október 1-ig rendezni sziveskedjenek. — mert kü-

lönben — az illető szegényére — a közgyűlés azon határozatát, hogy a be nem folyó tagsági-díjak bírói uton hajtassanak be, végre kellene hajtanom. Valamennyiünk érdekében még egyszer kérem, kiméljenek meg attól.

Csáktornyan, 1899 aug. 27.

Öszinte kartársi tisztelettel

Mencsey Károly
h. elnök.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Szent István napján**, az első magyar király nevéünnepe Csaáktornyan a középületek fel voltak lobogozva, a ferencziek templomában Varga Wolfgang hitoktató szép, hazafias irányú szentbeszédet mondott a nagy számban megjelent hívők előtt.

— **Gróf Festetics Jenő** Ö. Méltósága több havi távollét után f. hó 25-én a Pragerhof felől jövő délutáni gyorsvonattal Csaáktornyára érkezett s zala-újvári kastélyába hajtattott.

— **Simon Lajos** kir. ítélőtáblai bírónak, a csáktornyai kir. járásbírószág vezetőjének szabadsága letelven, a járásbírószág vezetését helyettesítő Kolláris Mihály albirótól átvette.

— **Kinevezés.** Miskolczi Arnold volt csáktornyai polgári iskolai tanító, most löcsei kir. kath. főgimnáziumi r. tanár a czeplédi áll. gimnáziumhoz igazgatást nevezetett ki.

— **Esküvő.** Mandelbaum Adolf verbosztói vasuti alkalmazott e. hó 28-án d. u. 1 óra-kor tartja esküvőjét özv. HERNSTEIN Gyuláné kedves leányával Juliska kisasszonnyal.

— **Megbízatás.** Meyer József kotor-alsó-dombornai állomásfőnök egy havi szabadságot nyervén, az állomásfőnöki teendők ellátásával Polgár József csáktornyai vasuti főtiszt bízott meg.

— **Tóth István** csáktornyai urad. tisztartó 4 heti Karlsbadban való tartózkodás után, a hol egészsége helyreállítása céljából időzött, e hó 16-án hazakereszt.

— **Kinevezés.** Hartmann Károly csáktornyai illetőségű államvasuti hivatalnok a zágrábi üzletvezetőségű Budapestre, az államvasutak igazgatóságához iroda-tisztte nevezetett ki.

— **Halálozás.** Szieber Jánosné, született Lukofnyák Johanna f. hó 24-én életének 61-ik évében elhunyt. A megboldogultat férje Szieber János csáktornyai háztulajdonos, fia Sándor és nagyszámu rokonság gyászolja. Áldás porain!

— **Áthelyezés.** Balasics József csáktornyai csendőrmester a köveskällai csendőrszínhöz helyezettett át, helyére Nagy Károly köveskällai csendőrmester jött.

— **A csáktornyai áll. tanítóképző-intézetben** az új tanév szeptember 6-án kezdődik. 4-én tartatnak a javító vizsgálatok, 5-én lesznek a beiratások. A jövő tanévre 109 folyamodó közül felvételt az első osztályba 32, a másodikba 24, a harmadikba 18, a negyedikbe 14, összesen 88 tanítónövendék. A felvett növendékek közül 50-en az internátusban helyeztetnek el, a többi magán-házaknál fog lakni. Az intézet köztartásán fog étkezni 70 növendék.

— **Táncztanfolyam.** Neumann Márk jóhírű budapesti okleveles táncztanító, ki már mult évben a polgári iskolai növendékei között igen sikerült tanfolyamot rendezett, ismét városunkba érkezett. A »Zrinyi«-szálló nagytermében szeptember hó 7-én kezdi meg a táncz- és illemtanítást. Beiratkozások a táncztanítónál vagy Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében eszközöltetnek. Eddigi sikereinél fogva b. olvasóink figyelmébe ajánljuk.

— **Uj állami iskola.** A dráva-vásárhelyi r. kath. közégi iskola a ministerium a községgel kötött szerződés alapján államosította. Az iskola átvétele ügyében e hó 22-én jelent meg a helyszínen dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő és Kolbenschlag Béla főszolgabíró. A kinevezendő állami iskolai gondnokság elnökévé Filipits Lajos plébános, tagokká pedig több ottani lakos fog kinevezetni. A most működő tanítókat az állam átveszi Glád Ferencz kivételével, ki 30 évi szolgálat után nyugdíjba vonul. Egy új tanítói állásra, a ki a kántori teendőket is fogja végezni, pályázat fog hirdettetni. Ezenkívül egy tanítónői állás is fog szervezteni.

— **Tüz és vaklárma Csaáktornyan.** Mult számunkban 2 lüzesetről is adtunk hírt, mely szomorú esetek eléggé gondolkodóba ejtették a nyugodt polgárságot s ime, most ismét,

Nem rajongok a bohémiségrt, de a mai egyforma életnél, azt hiszem még a bohémiség is többet ér. Mit látunk, miiben van részünk? Jóformán semmiben. Megöl bennünket az aranyközépszer, melyről hymnuszt zengtek valaha a klasszikus kor poétái. Nincs benne változatosság, érzelmeink ugyanazok. Mennyivel többet érez az a szegény fiú, aki batyujával könyvednek kóborol Erdő-erdőre, tenyerével merítve ki a forrás tiszta vizét. Ha már nem lehetünk milliomosok, kik a saját yachtjukon csavarognak, talán még inkább ez az élet volna a valódi. De a chablon, a chablon! A megunt ebéd, a megunt udvarlások, a megunt színház! Szójátékok, szellemességek udvarlások. Oh, kedves uram, nem öl-e ez meg minden hangulatot, akár a cztrompasz a veszedelmes baczilusokat?

A boltos, aki divatos portékáját forgatja, havonként új czikkkekkel frissíti föl a kiürült polczokat. De honnan vesszük mi az új hangulatokat, az új hevet? Husan, elhagyatva tengődünk a régiekből, mely nem divatos, nem is kelendő többé. Akként vagyunk, mint a falusi kalmár, aki régi, megfakult rongyait viszi a vásárra, a közönség elé...

* * *

Lehet, hogy túlzás mindez, mert levele melancholikusá tett kissé. De mily ösztintén érzem, mily igaz fájdalommal! A szivemben hosszasan siratom elveszett hangulataimat, mert kérdés, hogy visszatérnek-e megint, mint ifúságom elején.

Oh, kedves uram, milyen keserves perczeket szerez néha az irás, milyen keserves, vizsgálaton perczeket! Érezheti-e más ezt a fájdalmat, mely az önbizalom elvesztését kíséri? Ez az igazi pokol és nem az, amelyről Dante, a mi boldog kollegánk, énekel.

Mily elhagyottattnak, mily szerencsétleneknek érezzük magunkat abban a rettenetes perczben, mely olykor hirtelen fölénk borul! Nincs bátorságunk arra, hogy egy új sort papírra vessünk, száználmas véleményeket olvasunk ki az emberek közönyös arczából. Azt hisszük, minden el van veszve, hitünknek, tehetségünknek, bizalmunknak örökre, visszahozhatatlanul végük van.

Mily szegényeseknek, mily száználmasoknak találjuk ilyenkor ügyetlen kis történeteinket. Menyire chablonosak a szók, a jelzők, a gondolatfüzések! Azt hisszük, végkép kimerült az agyvelőnk és rémülettel gondolunk egy-egy kollegánkra. A kivel a közönség már egészen leszámolt! Egyre több és több hasonló vonást fődözünk fel magunkban ezzel a kihavadt lélekkel, melyből a tehetség utolsó szikrája is elpusztult már.

Hogy ragaszkodunk a legutolsó reményhez, mint kapunk egy-egy szegényes, elhullajtott morzsa után! Mint emel föl egy konvencziális bók, mi-csoda sulylyal bírnak előttünk a legegységűbb emberek véleményei! Otthon nehéz sirás fojtogat bennünket s érezzük, hogy fantáziánk kimerült, hangulataink elpusztultak, színeink kifogytak a légelekből. A tikkasztó, poros országúton járunk, a chablon rémületes országútján...

Csodálkozok-e kedves, jó uram, hogy az ilyen perczekben — kényszerítve a rideg kötelesség által — lelohadat, elfagyott szárnyakkal ülünk le íróasztalunk mellé? Ne ítéljen meg bennünket a gyarló munkálatok révén, melyek egy félénk, megremült lélek nyilatkozásai. Ah, hogy fölengednék mi a sikerben, a napsugárban!

* * *

Ne vegye rossz néven e szentimentalizmust, melynek az Ön gyöngéd levele oldotta meg láncait. Végre, ez is hangulat és ez is sokszorta jótékonyabb, mint a közöny hidegsége!

Ne szomorkodjék el a kedves uram, mert hisz még mindig többet ér ez a kételkedés, mint a hülye emberek neveltséges önbizalma. Sőt tán nem is reménytelen az állapot, csak egy kevés igazi napsugárra volna szükség.

Olykor magam is azt érzem, hogy nem egészen reménytelen. Átsuhan lelkelem egy hangulat friss szellője, szivemben édes érzékenység támad. Tele vagyok reménnyel és bizalommal a vágyakozva gondolok a jövőre.

Isten Önnel kedves, jó uram! Szerencsés utazást ott a távolba. Szivemből üdvöz lóm Ön!

ujból tüzesetről irunk, mely e hó 22-én ugyanazon pajtát hamvasztotta el, mely május 1-én esett a tűz áldozatául s azóta újból felépl. Esti 3/4 10 óraker tüzjelzés riasztotta fel a pihenő várost s a figyelmet a Perlaki utczába vonzolta, Novák István csizmadia házához, kinek a Patak-utczára eső pajtája, telve-tömvé szénával állott lángokban. Ijedtség, láрма, kapkodás, sírás, önfeláldozó bátorság, lőtás-futás és zürzavar változatos hangulata uralta az egész rémséges látvány lefolyását. Mindenki segíteni igyekezett, mindenki ki akarta magát tüntetni, mindenki a tűz közvetlen közelében parancsnokolt, vezényelt addig, míg önmagát föl nem emészte a bős elem. Pedig a pusztá jóakarát, a segíteni akarás ilyenkor mit sem ér. Urrá lenni a pusztító elemen ilyen alkalommal sem szép szóval, sem jó számdékkal, sem a pusztá bátorsággal nem lehet. A szép szó, jó szándék, azok már késiek ilyenkor s az önfeláldozó buzgóság, meg a vakmerő elszántság egymagukban csak meddő próbálkozások és kárbavesztett hősködések maradnak. Hanem igen is: előre tervező, fontolva cselekvő s megbízható succursura támaszkodó merénylet kell. A szomszédság védelme a kedvező szélencend miatt veszélyeztetve egyáltalán nem volt. A leégett épület biztosítva volt. A tűz oka rossz indulatú gyújtogatás a legnagyobb valószínűséggel. — Másnap délután pedig eddig ismeretlen suhancz ültette fel a tüzoltókat. Egy fiút a dráva-szent-mihályi temetőből beszalasztott, hogy ott a közelben tűz van, jelentés ezt a tüzoltóknak. Riadó fuvatott s gyorsan felkészülve a jelzett hely felé siettek, s féluton teljes meggyőződéssel kellett visszavonulni. miután az egész dolog aljas becsapásnál nem volt egyéb.

A 48-ik gyalogezred jubileuma. F. hó 14-én ünnepelte meg a Tata-Tóvároson összpontosult cs. és kir. 48. gy-ezred a győzedelmes novi-i ütközetnek századik évfordulóját. Reggel 8 óraker isenitizetelet nyitotta meg az ünnepségek sorát, majd dr. Kokas ános lendületes és hazafias magyar beszédet mondott a legénységhez, melyben a nap jelentőségét méltatta és a legénységet kötelesség teljesítésre buzdította. Az ezred ezután ábóri diszben elfelírozott Csanády Artur zredes előtt. Délben az Arany griff-szallóban tiszti diszbed volt; itt Csanády ezredes mondott lelkes beszédet, melyben a régi Lukassovich-ezrednek a novi-i csatában tanúsított hősi bátorságát dicsőítette. Beszéde után a király, Ferdinand főherczeg ezredaljdonos és a 48-ik ezredet éllette. Délben disz-czellővészet volt Szőlösön. Díjakat tüzött ki. Estefelé a czellővők a katonai nekarral ismét bevonultak átvonuló állókukba.

Halálos arculcsapás. Stefuj József Loncsárics József dráva-csányi lakosok váltás közben összevesztek. Stefuj József erősen ütötte arcul Loncsárics Józsefet, Loncsárics összesett és azonnal megölt. A tettes önként jelentkezett a csáktörök. járásbírósnál.

Elveszett. A fútczától az indóházig edő uton egy arany függő opálkővel elvett. A becsületes megtaláló kéri, azt nek kiadóhivatalában álló jutalom ellen átadni.

Pályázati hirdetés. Az »Eötvös-országos tanítói egyesület« az alapszabályban kitűzött czél érdekében s hogy azonnal nemcsak ösztöndíjak és segélyek kiadásával tegyen jól, hanem vidéki tag-

fársainkna a budapesti tudományegyetemen vagy egyéb fő- és szakiskolákban tanuló gyermekeinek kiképzését is megkönnyítse: a »Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartestületéhez« minden évben folyamodik, hogy annak tagjai egy-egy vidéki tanító-gyermek számára a tanév tartama alatt ingyen déli ebédet adni sziveskedjenek. Ezen megkeresésünkre a mult tanévben 106 vidéki tanító fia részesült az ingyen déli étkezés jótéteményében. E jótéteményben a jövő tanévben csak azoknak a kartársaknak a fia i részesülhetnek, a kik az »Eötvös-alap« pénztárába a f. évi szeptember 1-ig a 20 frtos örökös tagsági díjat beszolgáltatták. Az ezen jótéteményben részesülni óhajtó tanulók az egyesület elnökségéhez intézett kérvényeiket Lakits Vendel titkár urhoz f. é. szeptemae 15-ig küldhetik be (VI. Érsek-utca 4). Melléklendő az 1898/99. tanévről szóló iskolai bizonyítvány vagy index-másolat és az igazolvány arról, hogy a folyamodik melyik intézetbe vételelt fel. A kik indexeiket az Eötvös-alap elnökségénél félevenkint bemutatni elmulasztják, a jótéteményben többé nem részesülhetnek; esznek ezen kedvezménytől azok is, a kik már ezt három ízben élvezték, ha csak atyjuk az alap jótéteményeihez való jogosultságot a 20 frt örökös tagsági díjnak másodizben való beszolgáltatása által meg nem szerzi újból. E jótétemények odaítélésére nézve az »Eötvös-alap gyűjtő és kezelő orsz. bizottság« f. évi szeptember 20-áig intézkedik. — Budapest, 1899. augusztus 1. — Az »Eötvös-alap gondozói.

A szőlők lisztharmatbetegsége. Az egész ország szőlőit ellepte egy eddig nálunk kevésbé észlelt betegség a lisztharmat (oidium Tuckeri). A lisztharmat, ugy mint a peronospora a szőlő összes zöld részeit megtámadja. Felismerhető arról, hogy a szőlő leveleinek felső lapján fehér uti porhoz hasonló kiverődés keletkezik, a melynek nyomában a zsenge levél egészen elszárad, a kifejlett erős levélen pedig elszáradt foltok keletkeznek. Legnagyobb károkat teszi a lisztharmat a szőlőfürtökön, melyeknek bogóit lepi el a fehérpor-alaku baj. A bogók felrepednek és száraz időjárásnál elszáradnak, nedves időjárásnál elrotadnak, egyszóval tönkre megy a termés. Sok ezer hold szőlőn pusztul el így az idén Magyarország szőlőtermése, mert a termelők nem védekeznek az előtűk ismeretlen veszedelem ellen. Pedig a betegség ellen biztosan lehet védekezni, sőt már a fellépett betegség tovatérjedését is meg lehet akadályozni. Az erre a czélra készült fújtatókkal és porozó gépekkel, a melyek a kereskedésekben ma már mindenütt kaphatók, tiszta kénpor vagy a mi még jobb, egy új kén-preparatumot, a dr. Aschenbrandt-féle rézkénpor; fújtatjuk a szőlő fürtjeire. Még pedig nemcsak a beteg fürtöket porozzuk így be, hanem az egész termést. Ezen eljárással biztosan megakadályozzuk a betegség továbbterjedését a már megtámadott fürtökön, az egészséges fürtöket pedig óvjuk a megbetegedéstől.

Görög műemlékek feltámasztása. Az archaikus görög művészetnek legszebb emléke a »Kritias és Nesiothes« féle szoborcsoport. A műalkotásnak történeti a tárgya. Zsarnokok uralkodtak Athénben. A tyannus ifjabb fia Hipparchos, megsértette Harmodiost, Aristogeiton barátját. Ezek ketten összeesküdtek a tyannus egész családja ellen s 514-ben le is szűrték Hipparchost a panathenaia ünnepélyén. Tettők következménye később a zsarnokság intézményének bukása volt. Az athéni nép hálaíval őrizte hősi tettük emlékezetét. A városban érez szobor állott, a fejlődő görög művészet egyik legősibb emléke, melynek másolata legalább töredékekben ránk jutott. A két hős magasra emeli kardját, hogy leszurják a zsarnok Hippicast. Drámai hatású jelenet ez, a márvány

kezelése még antik módot mutat, de az egészen a fejlődő művészet geniusának ereje látszik. A könnyű köpeny redőinek, a hátra feszített láb izmainak kidolgozása mesteri kézre vall. Kár, hogy az egyik alaknak a feje letört s később líjisposi fejfel pótolták. A hősök emlékét házi szereken is őrizték képekben az atheneiek. Egy antik edény rajza (a vürzburgi egyetem tulajdonában) Hipparchis megölését ábrázolja. A zsarnok ölk szobra s a vürzburgi edényrajz hű reproducióban jelent meg a Nagy Képes Világtörténet 34-ik füzetében. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marchali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; füzetenként is kapható 30 krjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Az idegbaj.

Az idegbaj különösen asszonyoknál gyakran föllépő és nagyon fájdalmas betegség; olykor csak a fejbe észleli magát, de néha a test különböző részeire is kiterjed. Néha néha hirtelen elmulik, hogy hosszabb-rövidebb idő múlva ismét föllépjen. A roham idején szánalmas állapotban van a beteg, a legcsekélyebb mozgást sem bírja el és fájdalma gyakran akkora, hogy még az erkölcsöt is megtámadja. Az idegbaj eredetével rendszeren nem törődik az ember, pedig a gyógyításra fontos annak ismerete, hogy az idegbaj gyakran a vérszegénység és idegyöngyesség egyik következménye. Az idegbaj megszüntetésére használt kurák közül azt a gyógyító szert kell ajánlani, a mely hatással van az általános állapotra, mert előbbben is a vérszegénységet kell legyőzni és az idegeket kell megerősíteni. Ezt legjobban a Pink-pilulával lehet elérni, mely legkitűnőbb és legkíméletesebb szer a vér föllírásítására és az idegek erősítésére. A Pink-pilulának megfelelő hatása volt minden idegbajnál, valamint minden olyan bajnál, mely a vér gyöngyességéből származott, minő például a vérszegénység, sárgaság stb.

Richard Eliz asszony
Coffraneban, (Svájc,
Neuchatel-Canton) fölhatalmazott bennünket, hogy levelet, melyben a Pink-pilulák előidézte eredményéről ír, közzétegyük.

— Minden héten rendszeren borzasztó idegbaj gyötört, mely miután irtozatos kínt okozott, a késébebeült állapotba jutottat. Nem volt erőm, elveszett a bátorságom, semmi sem izlett és elkerült az álom és az étvágy. E szomoruhelyzetben elhatároztam, hogy a Pink-pilulát fogom használni, a mely nagy és szerencés változást teremtetett meg. Ma a legjobb egészségben vagyok és ha még egyszer elfog a fájdalom, segítségem ismét a Pink-pilulát várok, a melyt nyugodt lelkiismerettel ajánlhatok. A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legjobb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr., és hat doboz 9 frt. Magyarországi forrárt, TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerárban, Budapest, Király-utca 12.

Vasuti menetrend a csáktörnyi állomásnál. (Érvényes május 1-től szeptember 30-ig.) a) Déli vasút. **Érkezik Kanizsa felől:** d. u. 4:01 szmv., d. u. 12:58 gyrsv., este 8:12 vegyv., éjjel 1:07 gyv., reg. 5:51 szv. — **Indul Prágerhof felé.** d. u. 4:15 szmv., d. u. 1:01 gyrsv., éjjel 1:10 gyrsv., reggel 6:06 szmv. — **Érkezik Prágerhof felől:** reggel 4:36 gyrsv., d. e. 10:50 szmv., d. u. 3:59 gyrsv., este 9:55 szmv. — **Indul Kanizsa felé:** reggel 4:39 gyrsv., reggel 5:52 vegyv., d. e. 11:00 szmv., d. u. 4:02 gyrsv., este 10:07 szmv. — b) **Magy. államvasut.** **Érkezik Kis-Czellről:** este 9:42. Z. **Egerszegről:** reggel 8:40. **Indul Kis-Czellre:** reggel 6:04. **Z. Egerszegré:** d. u. 4:28. — **Érkezik Zágrábból:** d. e. 10:55 és este 9:30. **Varaszról:** reggel 4:18, reggel 5:38, d. u. 12:50, d. u. 3:50. **Indul Zágrábban:** reggel 4:44 és d. u. 4:25. **Varaszdra:** d. e. 11:44, d. u. 1:20, este 10:17. **Novimárfoba:** reggel 6:15.

Szerkesztői üzenet.

Nagy-Kanizsa. A. S. A beküldött versekre kívánság szerint a következőket: »Muzsiká Isténéhez.« Nem elég gördülékeny. Túláradozó. Az alap-gondolat elég jó, de már elcsépett. — »Vitorlám.« Az előbbinél jobb. A rimek megjelölés, a gondolatok erőltettek, a hangulati hibás. Nem közheljük.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me Margitai Jožefa urednika u Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Sparkasse«, »Medjimurske Sparkasse«, »Sparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Pivtanje mladin.

Veliki kinč je mladina, ako je ona v dobrih rukah. Človek niti nebi veruval, ako se s računmi nebi osvedočilo, da kuliko penez se preobrbe v našim orsagu s mladinom. Kaj mislite kuliko?

Za živu mladinu 4 i pol million, za zaklano 5 million, za jajca jedenajst i pol, za perje blizu 5 million forintov. Pak veksi del ove velike summe v žep menjšega gazde opadne, jer menjši gazdi se zveksinom briniju s mladinom, pak malo hižah se najde po orsagu, gde za mladinu či oecuriju, barem negda čvapneju penezi.

Nego se bojim, da v dojdjučim niti nebudu čvapkali, ako se gazdarice nebudeju bolje trsile pivtati mladinu! Jer guravoj mladini čim bolje dohadaju zadnji dani; ne treba nju niti zvanjska trgovina, niti pak niti pak netrebaju nju varaščani, koji su privčeni k smlekom pivtanjoj s mašinom šopanoj mladini.

Nečem ja to, da razumna gazdarica ono čini, kaj delaju vu velikah pivtarnicah gizdavi francuzi englenci i na njihovu peldu v poleg Budimpešte ležežoj Kőbánya i drugder druga pivtarna društva. Nego to već za pravu sramotu držim, da jošče kehlava stajerska žena nadvlada naše lēpe magjarske snehe, jer takve luste kopone donese na piac našoga orsaga, da se krēmari i sukačice bogateših gospodah svajuju jeden med drugim, koj bi prvije došel do nje. No pak niti stajersko koponsko pivtanje nije takva meštija, da se mi more biti nebi ju mogli navčiti.

To nije istina, kak nekoji veliju, da se kokoši nemre pivtati, jer zato nije prilična. Istina, da se neodebeli tak jako kak guska, da bi posle zaklanja zvan mesa još jedno par litrov mašče dala; ali treba poglednuti, kak lēpo pivtaju s mlečnim popom kokoši v Kőbányi, pak onda je pod imenom »pulárd« po 1 frt. 20 do 1 frt. 50 krajcarov tržuju.

Zememo i kupimo kokoši; koje su 8—9 ali najviše 10 mesecov stare, pak k tomu su gurave, jer takve se po faleši cenim moreju dobiti. Ove onda v novembru ili na početku decembra počemo pivtati, pak za dva tjedna se tak odebeliju, da na piacu se za dobru cenu trgaju za nje.

Zememo za ov posel kmičnu, tihu i mirnu komoru, v kojoj nigdar nije preveč hladno i ovdđ držimo pregradjeno kokoši, tak, da kokoti nemreju do njih; z početka je s ječmenovim šrotom hranimo, potlam šrota zmešamo s vodom i kak popa damo. Mladinu poleg toga čisto držimo, čez dan četiri petput nju napajamo, ali samo malo vode njoj damo. Za četirinaest danov onda ju v trgovinu pustimo i za par dobimo po 1 frt. 20 — 1 frt. 30 krajcarov. Poznam

jednu ženu, koja je na jedenput 92 parov pivtanih kokoših tržila i za para je jedno na drugo 1 frt. 30 krajcarov dobila, kad su suhe, mršave piceke po paru s 80 — 90 krajcarov plaćali. Hrana čez 14 danov je 6 frt. 60 krajcarov koštala tak da je čisto 113 frte dela v žep pak 31 frte je više dobila, takak dabi v najboljši cenim prodala mršave. Ja vam velim, da sa tim njoj je dobro bil plaćen trud, kojega se živjela med hranidbom i snaženjom.

I lepoga hasna moči dostiči s pivtanjem purah. Doklam samo trpi strnišče, tak dugo one same živiju. Na koncu oktobra se počeuju pivtati s kuruznim tjam do božića.

Od konca novembra do konca decembra se i race pivtaju. Najbolje se moreju spivtati race, ako njim v mleku namočenoga ječmenoga šrota i kuruzno melu damo, pak ako samo moremo, nje s obranim mlekom napajamo, tak onda već za tri tjedne na piac moremo nesti luste race. Za piac osem mesecah stare žibice s kuruznim šrotom hranimo, pak njim tuliko damo, kuliko si samo poželiju pak se obrinimo, da friška voda njim nigdar ne zmenjka, a gajba pak navek čista bude. Istina navek nebude veliki hasen, al si bremslimo, da »Ako nega kotija, dober je i osel«; ako nega velikoga hasna, barem nek bude mali hasen, pak on navek bude, ako si spametno zaheberemo živince za pivtanje tak, da ono onda, kak pivtati počemo, bude odraseno i zdravo.

Ali sto reči ima jeden konec. Daj Bog sva dobra, i z mladine velikoga hasna.

Majzen Ferencz.

Kak je čakovečki vužar svoju ženu zgubil.

Ima na tom svietu raznovrstnih ljudih! Ovak n. pr. ima u Čakovcu ljudih, koji čai kovačku praeparandiju iz nutra još videlnisu, ako prem je njezino uredjenje iz nutra, njezin vrt, ciepilnjak i ostala vriedno videti. Onda ima ljudih u Budapešti, koji još u ondešnjem muzeumu nisu bili, makar da im je onde pred nosom i nikaj se platiti nemora. Zaližobe ima po varaših ljudih, kojih već lieta nije u cirkvi bilo, akoprem skoro u svakoj ulici zmožni zvoni ljude na molitvu zovu, za da se iz svog stvoritelja nepozabe i iz svog dobrog pastira, koj svoje zgubljene ovce neumorno išče.

Pod takovimi okolnostmi se niti čakovačkomu vužaru nemre zameriti, ako ga još nije bilo u Beču, makar da je već pedeset i pet godinah star, a željezni konj svaki dan iz Čakovca u Beč bieži.

Ali kad je doživjel sreberni pir, odkad se je svojom svaki dan klafrajućom, pri tom ipak dobrog srđca Katicom, pred oltarom za uvijek spojil, onda si je jedne večeri vzel gjejernost i rekel:

»Čuješ mama, hoćemo sutra u jutro načiniti malo svatbeno putovanje u veliki Beč, pak si tam pogledamo onoga velikoga turna biskupove cirkve i one velike palače i on veliki grad, v kojem naš predobri kralj gospodari i kraluje, moguće da bumo sreću imali i njega samoga videti, tak anda se jedno malo zrihtaj, da nebuš izgledala kak vrabčevu strašilo i da se lokomotiva nesplaši, kad na kolodvor došupaš!«

»No, em je liepo od tebe Peter« — veli ona — »da si se ipak jedan krat nekaj pravoga domislil, pak ako mi iz Čakovca s onim vlakom ob pol peti uri u jutro otidemo, tak smo u pol dve u Beču, a iz Beča opet ob tri fertala na osam u večer otidemo, smo u šest sati u jutro natrag doma. Od poldruga ure po poldan pak da tri fertala na osam u večer moremo dobar komad Beča pregledati, pak nas nebude niti puno koštalo, ako se bumo više moje košare držali, nego onih skupih gostionah s onimi finimi frakkelueri.«

Anda su se onog večera vrata od ormarov podjednim odpirala i zapirala i mala ali fletna vužarinja je svoju ručnu košaru napunila sa šunkom, kolači i metnula još jednu flašu vina k tomu, jer je u Beču i onak sve tak strašno skupo — je rekla — da svaki falačec mesa odmah jednu krunu košta ili još i više.

I tak se je anda pripetilo, da se je vužar svojom ženom već rano u jutro željeznicom proti Kanizsi, a od onud proti Beču vozil i da već uz niti gledanju i čudjenju se nije bilo konca niti kraja; osobito pak od Wiener-Neustadta, onim silnim i množini dugih dimnjakov od raznih fabrikah. A kad pak se je bečki silni Štefan-turen pokozal, koj se je činil, da ide tija pod oblake, te čim su bliže Beča dohadjali, tim je sve višji i višji postajal, onda se je u obadvih putnicih pobudila nieka skromna i pobožna čud pred tim ogromnim kamenitim kazalom hiže božje.

Ali i južni kolodvor svojim pod krovom ulazom, gde su iz vlaka izlazili putnici, ono vrvenje i stiska više stotin ljudih, svietle uniforme policistah, officirah i soldatah, vika fijakerah vani pred vratih i on rieč raznovrstnih kočijah, konjah i ljudih, je našega na mir priučenoga vužara tak silno dielovalo, da bi bil najradje imal sto očih, za ovo sve dobro pregledati i sto nogah, za pred navalom silnoga ljudstva se u sigurnost postaviti moći.

Ciela ta st arje izbilja pričela pa malo neugodnom postajati; jer dok je on pred jednim kak blisk jurećim biciklistom na stran skočil, zafucal mu je sdruge strane fijakerov konj sumnjivo u uho; dok je on visinu kućah očmi mieril i sa svojim u Čakovcu prispodablal, zazvonel je za njim

tramvaj; dok je on na stupih za liepljenje oglašah se nad raznimi figurami čudil, dobil je od mimo biežečega varaščana med rebra laktom, da mu se je pred oči zamagilo, a kad se je na jedan krat nasmejaj, prstom pokazal i zakriknul: »Stara, gledi sim, tu na baku sedi mali arapin, kak' pravi vrag-gek!« Onda — no onda svoju ženu nije nigde videl, ona je zniknula, kak da ju je zemlja skup s kožum i lasmi i s njezinom tečnom košarom pogutnula, i on se je slododno na sve strane svieta vrtel i obračal, kak on plehnati pevec na zdencu u vietru čini, tak niti jednu znahu njezinog crveno svilnog rubca na glavi, nije pred oči dobil sve okolo i okolo.

Dapače niti mu to nije nikaj hasnilo, da je odmah u kolodvorsku sgradu natrag odbiežal i onde posvud i svakoga za svoju ženu pital: jer on to niti iz daleka nije mislil, da na takovem velikem bečkem kolodvoru ljudi na drugom mestu ulaze a opet na drugem izlaze, pak je zašel za vugel i u on diel sgrade dospel, gde se sakupljaju oni, koji se budu iz Beče odpelali, a ne oni koji su u Beču došli.

I sad se je na jedan krat razsrdil i zmr-mral: »No ako je moja stara tak bedasta, da niti nezna za menom iti, onda ju niti je sad tu do sudnjega dana okolo ziska-val!«

To izgovori i junački skoči u bližnja tramvayska kola, a kad onda dojde k nje-mu konduktur pitajući ga za cil njegovog puta, začudjeno ga pogleda i odgovori: »Kam se vozim? No naravski u Beč!«

»Je« — odgovori konduktur — »Em u Beču već jeste, gospon tetec, a onda«

»No tak anda vozite me k-cesarovoju kući!« — veli naš vužar.

No, k cesarovoju kući su kola lahko našla; jer ona su uvijek biežala po šinjah kak prava željeznica i anda nisu mogla za-bluditi. Po putu pak onamo se je vidlo toliko raznih stvari, da je vužar mislil, da je u nebu. To, kaj je tu videl bilo je izbilja nebo na zemlji, najlepše ceste, Ring sa svo-jimi zmožnimi palačami, razni monumenti, veliki liepi vrt . . . i nuť tu su već bila velika kamenita vrata, kroz koja se je k-cesarovoju kući išlo, a na velikom prostoru su se spinjavali ogromni brunčeni konji princa Eugena, koj je turke obladal, i on nadvoj-vode Karola, koj je Francuze poštenja nav-čil, i sad je došel grad ljubeznoga vladara, sa bezbrojnimi obloki i tu se je već dizal u svojoj zmožnosti novi grad u visinu.

Ali k-toj cietolj sreči je našemu vužaru ipak nekaj falelo: njegova najme žena se nije mogla snjm zajedno veseliti nad sve-mi timi liepotami i anda nebude mogla do-ma nikaj pripoviedati, akoprem je njezin klopotec puno bolje bil namazani nego njegov.

Kuda samo ta nespretna Katica bludi? Kak bi ju lahko kola ili konji zgazili? — Ova misel mu je kak blisk preletela kroz glavu i sve veselje pokvarila, lica su mu prebledela a po čelu ga je pot pošikaval; u tom strahu i stiski pristupi k jednomu onde u blizini postiranomu policisti te mu reče: »Za Boga miloga, gospon policista, pomorite mi ženu najti, ja rad platim neko-liko sekserah!«

Ali policista mu odgovori, da on iz ovoga miesta se nesme niti genuti, dok ga drugi neizmieni, pak mu zato savietuje, na poli-cajno ravnateljstvo oditi i tamo se pritužiti, pak ako onda njegova žena se namerava

najti dati, tak se bu sigurno jedan krat, prije ili pos'ie, ziva ili mrtva pronašla.

Ov odgovor je u sebi imal malo batri-vosti za Petra, ali mu drugo ipak nije pre-ostalo, saviet čovieka sa špicom na čaki posluhnuti, pak jer su tramvayska kola put dobro znala, prispel je brzo na Šteten-Ring i u ogromnu policajnu sgradu, i tam se je pritužil na dugom i širokom, kakova mu se je nesreća dogodila, a činovnik je tak mar-ljivo pisal, da je pero samo onak po papiru letelo, pak ga je zapital:

»A jeli ima mozbit vaša žena kakova osebujna znamenja?«

»Znamenja? — Na to u istinu nisam još mislil!«

»Ja mislim« — raztolnači mu činov-nik, — »Po čem vi nju poznate, da je vaša žena, jer ima više spodobnih licah, anda po čem ju poznate?«

»Ja po čem ju poznam?« — odgovori vužar, — »Po klafranju, ali ja si iz njezi-nog klafranja ništ nečinim, jer sam već na to dvadeset i pet godinah priučen, pak i znam, da zlo nemisli. Drugač pak bi ju med tum stiskum po svilnem črtenem rubcu na glavi, pak po košari sa prevudjenim mesom, kolači i flašom vina.«

»To je dosta« — veli činovnik — »Dojdite pod večer još jedankrat simo moz-bit se već do tog vriemena vaša žena prona-jde?«

Anda je Peter ostavil tu vetiku kuću te je žalostnim srdcem bez plana okolo blud-il i one na kat visoke obloke po sjajnih ulicah zalukaval, u kojih su izložene sve dragocienosti ovoga svieta, pak ako je bil i žedan, tak ipak nije čutil, kak niti ona dru-kanja lakti mimo njega prolezečih, takaj nije čutil, već gde je u ulici do odprete cirkve došel, stupil je nuter i prav zažgano molil, da bi mu se njegova Katica ipak pronašla.

I ona se je izbilja pronašla, stara Ka-tuša!

Kad je naime Peter, nad svimi novost-jami se čudeći kolodvor bil ostavil, gde je najme on i svojom katicom iz Čakovca doj-dući iz vlaka izstupil, te kad je vani pred kolodvorom na baku jedne kočije onoga arapina zapazil, nad kojem se je tak iskreno razveselil, bila je njegova Katica po jed-nem zelenem financu, k jednomu dugomu stolu porinjena, gde su si ciela ona mnozi-na putnikah morali dopustiti u svoje torbe i kofere zalukavati i sve stvari nutri preka-pati. I ov zeleni čoviek nije tak dugo po-pustil, dok nije i njezinu košaru previzitiral i tečne jestvine unutra svojim nosom po-dišal, a pošto je Katici se to suvišno videlo te se je i tomu hotela protiviti, trajal je taj službeni čin nekaj duže, nego bi to bilo po-trebno, i Peter se je u to vrieme već zle volje mrmlajući vozil proti hiži svojega lju-blenoga kralja i cesara.

Sad je njegova žena učinila ono, kaj je pod takovimi okolnostmi bilo najpamet-nije, ona se je najme pred kolodvorom sela, na jednu kamenitu stengu, tu je po koj komadič iz košare založila i po koj krat iz flaše gutnula te je čekala na svoga Petra, za kojega je znala, da bu od nekud moral dojt, i u tom vriemenu si je u sebi zajed-no i komponovala prodeštvo, koje mu bu-de držala radi nepazljivosti, čim se odkud pokaže.

U tom hipu pak se pred Katušum stvori jedan policista sablom i špicom na čaki te ju gleda, kak da joj je jalen radi onoga, kaj ima u košari, te luče u njezinu košaru

tak dugo, dok je i nju dobra volja ostavila te ga tmično pogledala i otresno mu rekla:

»Samo lučite gospon soldat ili kaj ste! Mozbit bi i vi hoteli jedan falačec. Da bi me liepo prosili, bi vam jedan komad dala, em znam, da ste gladan, ali sad pak baš ni-kaj nedobite, jer ovo znatizeljno zalukava-nje nemrem trpeti, — ovo, kaj se nesika!«

Na to veli policista: »črtenli svilni ru-bac — prevudjeno meso — kolači — flaša vina — stara klafula slaže se! Meni je naloženo, da vas kakti zgublenu robu na ravnateljstvo policije dopeljam, i zato pospravite vašu južinu i dobrovoljno me šliedite; jer bi mi žal bilo, da moram silom uredovati mi bečki policisti nepozna-mo šale!«

Anda je morala Katica, koja je u poš-tenju osiedela, kakti vlovljena poleg policiste marsirati, i taj tvrdi čoviek je sve njezine tvrdnje, da ona najme mora ovde na svojega Petra čekati, pri jednom uhu nutar pustil, pri drugom van, ili pak najviše, da je rekel: »Slaže se podpuno istina — je imam pravu!«

To je i vužar potvrdil, kojemu je vrie-me u velikom Beču bez njegove žene već predugo postajati pričelo, te je otišel na poli-cajno ravnateljstvo, tam se u čekaonici sel i čekal — i na jedan krat iz svog stolca skočil, kad je iz vana oštre glase začul: »Sad me pustite, to vam velim — nedelajte s menom komedje — velim vam«

Na jeden krat se vrata odpru i u naručaju si leže obodva, baš onak, kak to u jednoj pjesmi stoji.

Kad pak je vužar od veselja malo k-sebi došel, posedne odrešito rukom u du-boki žep svoga kaputa, potegne iz njega de-bela špagovinu, omota ju okolo lieve ruke svoje žene i reče: »Tak Katica, straha za tobom nebi hotel još jedan krat doživeti, pak zato se moram pobrinuti, da mi neizgi-neš još jedan krat! A vam gospoda policisti pak liepo hvalim na vašem trudu, da ste mi zgublenu ženu tak hitro našli; jer med pol milijuna ženah, moju staru najti, to ipak nekaj znamenuje!«

To izgovorivši, potegne si ženu za špa-govinu za sobom te kroz Elizabetin most i kroz Wieden otidu zajedno na južni kolod-vor, ako se je uz put tko ovak usko skop-čanomu zakonskomu paru nasmejaj, tomu je vužar ves u blaženstvu sama rekel:

»Sad ju opet imam, hvala Bogu!« moju staru, i sad mi više nebude zginula!«

Radi takove ganutljive viernosti, je Ka-tica dapače zaboravila svoje dobro skompo-novano prodeštvo držati; ali za to je, kad su već obodva u vagonu sedeli, vzela svoju košaru na krila te im je išlo u tek kak još nikada, a kad su domov došli, je on samo rekel:

»Beča smo sad vidli em se je-dan dan dosta more videti, a sad se već pred zlatim pirom nebudemo opamo vozili.«

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA?

Rodjen dan kralja.

Kak čitamo iz novinah rodjenoga dana Njegova Veličanstva, koj je prošli tjeden v petek bil, su po celim orsagu svetili. Na ov dan su svigder zahvalne službe božje bile, pri kojih je narod ove domovine verno pro-sil Boga, da najboljšega našega kralja još na veselje i sreću našu naj čez vnogo ljet drži sretno i vu miru.

Mizser István zvaní gazda iz Ócsény zvane občine — kak pišuju — je žito pospravljaj, pak kad je jeden voz slame k plavnici dopeljaj, ona se zazgala i već je v plamnu stala, kad je to gazda zapazil. Na pomoć preplašenoga človeka su više skup dobežali, pak konje su s velikom težkoćom oslobodili ali slama, s kolmi je zgorela. Iztraga je dokazala, da nesreću je sam gazda zrokoval, koj je dosta lahko pušil med delom okolo slame, pak onda je jedna iskra opala med slamu na koli.

Najlehkeša smrt.

Tak veliju, da od zub zverinah človek s najmenjšimi mukami vumre. Za osvedočenje jeden engliški kapitan piše v jednih novinah, da kad je njega jeden oroslan na zemlju hitil, odmah je zgubil samosvest. Krvni zgubiček i doteknenje velike tace mu je čisto nečutljive činila žile pak samo za par danov je počel bol čutiti. I jeden drugi officir potvrđuje da posle grizke oroslana nije nikakovu bol čutil. videl je, da zvēr mu vgrizne v njegovo telo ali on je posle toga zgubil samosvest. — Jeden špitalski doktor veli, da on je vraćil više takvih ljudi, koje su medvedvi zgrizli, ali ni jeden nise tužil, da bi kakvo bol imel.

Kak rasteju deca?

Vnogiput zapazimo, da deca su nas obrasla, pak smo komaj vidli, ili znali gda se dogodilo to. Pak su već i nekoji ljudi i to zapazili, da gda se to dogodilo. Zastavili su to, da dečaki v sedemnajsti godini svoji rasteju najbolje i najjakšno, devojke pak, kad su četirinajst ljet stare. Doklam dakle devojke v petnajstoj svojoj dobi dostignuju najvećnu visinu, v dvadeseti svoji dobi su i v teli najzmečeše. Dečki su do četirinajste godine jakšni kak devojke, zatim do sedemnajste godine su devojke v prvenosti, a zatim pak se preobrne kocka. Od novembra do aprila jako malo rasteju deca. Od aprila do julijašu vu visoči rasteju, ali vu žmehkoči zgubavljaju, od julijašu do novembra v žmehkoči dobavljaju ali v raščenju zaostaneju.

Ogenj.

V Čakovcu već vezda brzo jeden za drugim se tretjiput začul strašen glas ognja. Kak i vezda, v pondeljek večer, kad su se ljudi već zveksinim na počinek spravili i kad varaš se počela mirna i tiha noć zasejavati, se najedenput začuje glas trombente, s tim pak preplašeno vikanje ognja. Na laru, na strahoviti glas zvone je najedenput e bilo na nogah i svaki se požuril na mesto nesreće. Novak Franca škedenj v prečki vulici već ovo ljeto drugiput stal v jedin plamnu. Brzna pomoć je oslobodila rhu iz stale i svinje iz kotcov. Domaći vojgasci su se s tremi špicalkami postavili k ognju, takajše su došli i z Pustakovcah, oni nisu imeli posla. Stanje je bilo oseano. Zrok ognja, kak najvišekrat, tak i vezda je nepoznat.

Kamenar vu Čakovcu.

Tersztenyák Boldizsar kamenar iz Veličaniže, koj je v Preloku Gasparicev spomenik napravil, vu Čakovcu je malo i mihelj vuredil za svoju meštriju, budu se pili i druga kamenita dugovadelata. Preporučamo poš. občinstvu licu tog medjimurskog sina!

Vu Dombováru je sa novim željezničkim inšpektorom nikak ne bil zadovoljen Kántor József težak. Nije štel delati, pak su ga zato odposljali. Sa ubojstvom se je grozil, zato se je inšpektor moral k žandarstvu obrnuli za pomoć. Ravno je vu krčmi bil pijan, kad su ga žandari prijeli. Do varaških hižeh su ga gnali, ali ovdje se je suprotstavil. Zgrabil je žandara za šinjak i za pušku, nakaj je Halbich Mihalj žandar prisiljen bil težaka vpičiti. Jako je oranjen. Vu špitalu ga vraćiju.

Ubojstvo iz osvete.

Grozovito ubojstvo se pripetilo vu Zalavarmeginski Vaspör zvanioj občini. Szabados Mihalja školnika, su sa nesmiljenim divjim načinom na orsačkim putu zaklali. Pe-neze su mu ni vzeli, kaj svedoči, da se je ubojstvo iz srebje pripetilo. I to kaže nadalje i ona muka, s kojom su ga zaklali. Ruke su mu spotrli, jedno oko vun vpičili a glavu razkolili. Gdo i zakaj je napravil to divje delo, to nigdo nezna.

Vgrizel nje je divlj pes.

Haller Jakob iz M-Terema gazdov pes je osteklil, ali to nigdo nije spazil. Pes je slobodno hodil i tako se je pripetilo da je pes vgrizel Hallerovu 4 ljeta staru pucku i Veinbergerovu pucku, kad su se ove igrale. Psa su zatukli a pucke pak su vu Pasteur-špital odpeljali na vraćenje.

Letošnji plod.

Iz javljenja ministra poljodelavskih poslov, koje je ove dane dal vun od letošnjega ploda, nam veselo vpadne, da ono kvarno deždjovje, koje je pred žetvom bilo, je potlašnje boljše vreme popravilo i poleg najzadnje precenitbe je plod nekaj bolje vun vudril, kak je to moći bilo čekati. Iz pšenice službena precenitba četiristojezer metercentov više kaže, kak na 30-oga julijaša. Hrži je 150 jezer metercentov više bilo.

Vu Balatonu se je vtopila.

Gött Ilka, naučiteljica iz Budimpešte, kakti dobra plivčica je višeput dalje odplivala na Balatonu, za kaj su ju i onda opominale pajdašice na uesreću, ali ona nikaj nije marila. Tak je bilo to i na dan Sv. Štefana, kad je odplivala i više nazad nije došla. Mrtvo telo njoj iščeju.

Stekli pes.

Vu Debrecenu na dvoru Tach Janoša fabrikanta kefah je jeden stekli pes dva težake vgrizel. Psa su prijeli šteli, ali njim je vušel. Drugi den se je seznao, da je pes med bežanjem 7 dece vgrizel, koje je redarstvo sa dvema težaki vu Pasteur-špital dalo odpeljati. Redarstvo je zatem 40 dni zaključnost odredilo na pse. Stekli pes je odbežal vun na polje na polje, gde ve, da je delo, sigurno bude i više ljudi spogrizel.

Jeden nesrečni človek.

Sa žalostnom smrtnom je preminul vu Cserehátu Buday András gazda. Ne zdavnja je Buday bil jeden med najboljšimi gazdi vu občini. Siromaški človek je jedno za drugim vu nesreću opal. Najprije mu je žena vumrla, potlam su mu sina med soldate vzeli, i tak je ne imel k ničemu volju, a družina pak su ga vkanjuvala. Prosil je, da mu sina di-

mo pustiju, ali su ga ne posluhnuli zato je siromaški človek od žalosti obnorel i jedno jutro se je obesil. Cela okolica se žalostila za njega na sprevedu

Krave, koje se teško dojlju.

Pod dojbom jošće najnemirneša krava mora mirno stati, ako njoj nogu v tak zvanu gužvu denemo. Za ov posel je jako prilično vrbovo šibje, gužvu onda kravi na v koleni prevugujeno pravu desnu nogu denemo, med gužvu i k kolenu jedno okruglo drevo denemo. V takvim načinu prisiljeno je živinče na treh nogah stati pak ako njoj je glava s kratkom vojkom privezana, onda se niti nemre leći. Živinče se pod vremenom tak priviči k gužvi, da kad pred dojitbom s gužvom se približavamo mirno postane i odevči od ritanje. Posle toga moramo živinče pogladiti i pod dojitbom dajmo joj solnatoga kruha.

Da rěpa i kolompěr dugo obstoji.

Ako s rěpom, kolomperom v toplešoj dobi, apriliš, majuš i v junijaš mesecu hoćemo krmili bez toga, da se bi to spokvarilo i z novič vun tiranjem z svoje hranidbene cene što pogubilo, ne treba drugo činiti, kak kupa repinoga ili kolomperovoga onda, kad je od jako zimске mrzavice smržjeni s gnojom pokriti i tak v zemlji još dugo ostane, nepusti prek trake sunčene. V drugih kupah, koji nisu s gnojom zakriti, od topline sunčene trake poče sve firati ili se kvariti.

Male novosti iz Medjimurja.

Prošloga tjedna je vumrl vu Draškovcu Konyáry László notariuš vu 64 ljetni dobi svoga života. — Vu Čakovcu je vumrla Sziber Johanna rodjena Lukofnyák, žena Sziber Janoša čakovečkoga stanovnika. Lehka njim zemlja! — Balasics Jožef čakovečki žandarški stražmešter je premešteni vu Köves-kála. Na njegovo mesto je Nagy Károly stražmešter došel iz Köves-Kále. — Vu Dráva-Szent-Ivánu je Klimecz Antona sin Janoš iz senišća doli opal i drugi den je vumrl. — Smrtno je plusnul vu Dráva-Csányu (Hrašćan) Štefulj Jožef Lončarić Jožefa, tak da se je ov na jedenkrat skup zrušil i vumral je. Štefulj se je sam javil pri sudu. — Vu Štrigovi su za notariuša Belletz Eduarda notariuša Mura-Szt-Mártonskoga zebrali. — Vu Dráva-Vásárhelju (Nedelišće) je orsag poleg pogodbe sa občinom skolu prek vzel. Predsednik ovih ors. školah bude Velicastni Gospodin plebanuš Filipics Lajos.

Dobre žepne i stěne vure za fal cěnu moći dobiti pri **Pollak Bernatu vuaru** vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Prijemem se **uzimljeju vure takaj** za popravak za fal cěnu.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtíg
Buza	Pšenica	8-30	—
Zab	Zob	5.10	—
Rozs	Hrż	5-00	—6
Kukoricza új	Kuruza nova	0-00	—
„ ó	„ stara	5-40	—
Árpa	Ječmen	5-25	—
Fehér bab új	Grah beli	7-00	—
Sárga „	„ zuti	6-00	—
Vegyes „	„ zinésan	5-50	—
Lenmag	Len	9-00	—
Bükköny	Grahorka	5-00	—

Nyilttér*)

E rovat alatt közlötökert sem alakí, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szork.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként. — valamint fekete, fehér és színes Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító)

Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztan ló

Hirdetések.

5350. tk. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alsó-Muraközi takarékpénztárnak, Bartolics Vincze és társai elleni végrehajtási ügyében az 1899 évi július hó 18-án megtartott árverés alkalmával elárverezett és az alsó-mihályoveczi 291. 736. szíjtkvekben foglalt a 2900/a. 2149/b./c. 169. 1806. 2115. és 2901. hrsz. alatt foglalt ingatlanokra Steinberger Ignác szent Máriai lakos részéről az 1881. LX. t.-cz. 187. §-a értelmében kellő időben a szabályszerű alakban benyújtott utóajánlat elfogadtatik s az említett árverési cselekmény hatályon kívül helyeztetik.

Minek folytán a fentebb felsorolt ingatlanokra 22 frt 20 kr., 34 frt 10 kr., 28 frt 60 kr., 23 frt 10 kr., 12 frt 10 kr., 23 frt 10 kr. utóajánlati mint kikiáltási árban már megállapított árverési feltételek értelmében az újabb árverés elrendeltetik s a foganatosítására határidőül

1899. évi szept. hó 28. napjának d. e. 10 órája

Alsó-Mihályovecz községhezába kütüzetik mégis azon megjegyzéssel, hogy ezen utóajánlat az utóajánlat levőre még akkor is kötelező, ha az árverésen meg nem jelennek s ha az utóajánlati árnál magasabb ígélet nem tételnék.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt az alapkiváltási ár 10% azaz 7 frt 40 kr., 7 frt 60 kr., 4 frt 80 kr., 8 frt, 3 frt 20 kr. és 12 frt 60 krt bánatpénz fejében letenni kötelesek.

Perlakon, 1899. aug. 7.

884

3188. tk sz. 1899.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zalamegye összesített árvtára képviseletében dr. Tuboly nagy-kanizsai ügyvédnek Novák Márton es neje Kollarics Mária turesciscei lakosok elleni végrehajtási ügyében 250 frt tőke, ennek 1892. évi november hó 19. napjától járó 8% kamatai, s összesen 91 frt 34 krt kitevő perköltség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a mürscsáki 897 sz. ljkvben foglalt 1413 hrsz ingatlan a végrh. törv. 156. §-a alapján egészben 68 frt; az u. a ljkvben foglalt 1416. hrsz. ingatlan u. a. törvényszakas alapján egészben 68 frt; az u. o. 1119. szíjtkvben 1412/1. hrsz. a. felvett ingatlan u. a. törvszakas alapján 66 frt; a turesciscei szíjtkvben 51. szíjtkvben foglalt 78. 80. 178. hrsz. ingatlanok s hozzátartozó legelő és erdő illetmény 650 frt; az

u. o. 78. szíjtkvben foglalt 113/4. hrsz. a. foglalt ingatlan a végrh. törv. 156. §-a alapján egészben 128 frt; az u. o. 79. szíjtkvben foglalt 113/1. hrsz. ingatlan u. a. törvényszakas alapján egészben 128 frt kikiáltási árban mint becsárban és pedig a Mürscsákban levő ingatlanok

1899. évi szeptember hó 21. napján délelőtt 10 órakor

Domásinecz községhezánál, a Turcsiscsén levő ingatlanok pedig az

1899. évi szept. hó 21. napján délutáni 3 órakor

Turcsiscse községhezánál dr. Tuboly Gyula nagykanizsai ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog. 881

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Kelt Perlakon, 1899. június 4-én.

Keil-lakk

(GLASUR)

legkitünőbb mázoló szer puha padló számára.

Padló-fényesítő

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 45 kr.

Arany-fénymáz

képretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasure“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa ezégnél Csáktornyan.

871 2-8

Pályázati hirdetmény.

A mura-szilvágyi (Zalam.) róm. kath. iskolánál üresedésben levő tanítói állásra pályázat hirdettetik.

Fizetés 300 frt, az iskolai épületben 2 szoba és konyhából álló lakás és ehhez tartozó konyhakert.

A szabályszerűen felszerelt pályázatok f. évi szeptember hó 2-ig alulírott iskolaszéki elnökhöz nyújtandók be.

Okleveles tanítónók is pályázhatnak.

Bottornyan, 1899. auguszt. 19.

Kollay Ferencz
plébános, iskolaszéki elnök.

879

3662. tk. 1899.

Árverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincslárnak Kollarics Mihály hodosáni lakos elleni végrehajtási ügyében 160 frt 99 kr. tőke, ebből 91 frt 50 kr. 1896. évi július hó 10. napjától járó 5% kamatai, 13 frt 75 kr. eddigi, 10 frt 55 kr. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék, (perlaki kir. járásbíróóság) területén fekvő az al-hráscsáni 150. szljkvben I. 1—10. sor 72, 131, 114, 162, 190, 212, 222, 297, 358, 424. hrsz. a. felvett ingatlanoknak Kollarics Mihály nevében álló $\frac{1}{3}$ részére 276 frt kikiáltási árban mint becsárban az

**1899. évi szept. hó 11. napján
d. e. 10 órakor**

Al-Hráscsánban a községhezánál dr. Tuboly Gyula nagy-kanizsai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni, s a vevő a vételárat 3 egyenlő részletben lefizetni köteles, s végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt tkvi hatóságnál és Al-Hráscsán község előljárásiágánál megtekinthetők. 882

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Perlakon, 1899. évi június hó 6.

3893. tk. 99.

Árverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pressburger Aladár és Pressburger Ottilia bpesti lakosoknak Spolarics Boldizsárné szül. Konyacsics Ilona ugyanis mint néhai Spolarics Boldizsár kiskorú örökösei névszerint Tamás, Apolonia, József, Katalin és Teréz tt. gyámja m.-csányi lakosok elleni végrehajtási ügyében 400 frt tőke, ennek 1875. május 1. napjától járó 8% kamatai, 27 frt 65 kr. eddigi, 13 frt 55 kr. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a m.-csányi 974. szljkvben 320/b. hrsz. a. felvett felerészben Spolarics Boldizsár, felerészben pedig özv. Vuk Györgyné m.-csányi lakosok nevében álló ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 400 frt kikiáltási árban mint becsárban az

**1899. évi szept. hó 13. napján
d. e. 10 órakor**

M.-Csányban a községhezánál dr. Fischl Pál ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételárat három egyenlő részletben lefizetni köteles és végre hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt tkvi hatóságnál és M.-Csány község előljárásiágánál megtekinthetők. 880

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Perlak, 1899. évi június 13-án.

Sirkő fiókraktár és kőfaragó műhely megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Csáktornyan, a pályaudvar közelében levő Milde-féle házban** egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

sirkő-raktárt és kőfaragó-műhelyt

nyitottam.

Allandóan raktáron tartok mindennemű egyszerű és díszesebb kivitelű **márvány, gránit, syenit és elsőrendű homokkő sirkőveket és utkereszteket.**

Kőfaragó műhelyemben végzek különféle épület és szobrász munkákat, valamint gipsz és cement épület díszítéseket. Elvállalok sirtolt építkezéseket, kőburkolatokat, kovácsolt- vagy öntöttvas rácszatokat, oszlopok készítését, ugyancsak az összes e szakba vágó munkákat. Javításokat, kőbalusztereket, vázak esztétizálását a legutányosabban számítom.

Kiterjedt szakismeretem valamint a rendelkezésemre álló kitűnő munkások azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy b. megrendelőim teljes megelégedését nyerhetem meg, mit Nagy-Kanizsán sikerült már kivívnom, hol a hal év óta virágzó főüzletem van.

Szíves megbízásaikat kérve, maradok

kiváló tisztelettel

Tersztenyák Bódog

építő és műkőfaragó

Nagy-Kanizsán és Csáktornyan.

872 2—4

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: 50.000 korona
értékben

és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen

1006 nyeremény 100.000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajcár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal **készpénzben** beváltja **Budapest**en: a „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V. Dorottya-utca 8., vagy **Szegeden**: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzüzetek a nyerő kívánságára készek az

50.000 korona értékű főnyereményt

**egy hasonló értékű szegedi mintaszerűen be-
rendezett tanyai gazdasággal is becsereálni.**

**Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján,
1899. szept. 10-én este 6 órakor.**

Sorsjegyek kaphatók bank- és vállalkozásokban, az összes dohánytözsdékben és egyéb elárúsító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

**Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.**

850 4—4